

ХРИСТОС ВЪЗКРЕСЕ! НАИСТИНА ВЪЗКРЕСЕ!

19.04.2020, Милена Грубер

I. Възкресението на Христос

1 Коринтяни 15:1-11

¹Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите, ²чрез което се и спасявате, ако го държите, според както съм ви го благовестил – освен ако напразно сте повярвали. ³Защото първо ви предадох онова, което и приех – че Христос умря за греховете ни според Писанията; ⁴че бе погребан; че беше възкресен на третия ден според Писанията; ⁵и че се яви на Кифа, после на дванадесетте, ⁶че след това се яви на повече от петстотин братя изведнъж, от които повечето и досега са живи, а някои починаха; ⁷че после се яви на Яков, след това на всички апостоли; ⁸и че най-после от всички яви се и на мене, като на един роден след срока. ⁹Защото аз съм най-нищожният от апостолите и не съм достоен и апостол да се нарека, понеже гоних Божията църква. ¹⁰Но с Божията благодат съм, каквото съм; и дадената ми Негова благодат не бе напразно, но трудих се повече от всички тях – не аз обаче, но Божията благодат, която беше с мене. ¹¹И тъй, било аз, било те, така проповядваме, така и вие сте повярвали.

II. Възкресението на мъртвите

1 Коринтяни 15:12-34

¹²Ако се проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите? ¹³Ако няма възкресение на мъртвите, то и Христос не е бил възкресен; ¹⁴и ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра. ¹⁵При това, ние се оказваме и лъжесвидетели относно Бога; защото свидетелствахме за Бога, че е възкресил Помазаника; Когато не е възкресил, ако е вярно, че мъртвите не възкръсват. ¹⁶Защото, ако мъртвите не възкръсват, то и Христос не е бил възкресен; ¹⁷и ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си. ¹⁸Тогава и тези, които са починали в Христа, са погинали. ¹⁹Ако само в този живот се надяваме на Христа, то от всичките човеци ние сме най-окаяните. ²⁰Но Христос наистина е бил възкресен, първият плод на починалите. ²¹Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде и възкресението на мъртвите. ²²Защото, както в Адам всички умират, така и в Христа всички ще оживеят. ²³Но всеки на свой ред: Христос – първият плод, после, при пришествието на Христа, тези, които са Негови. ²⁴Тогава ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила. ²⁵Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си. ²⁶И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена, ²⁷защото Бог „е покорил всичко под нозете Му“. А когато се казва, че всичко Му е вече покорено, явно се изключва Този, Който Му е покорил всичко. ²⁸Когато всичко Му бъде покорено, тогава и сам Синът ще се покори на Този, Който Му е покорил всичко, за да бъде Бог всичко във всички. ²⁹Иначе какво ще правят тези, които се кръщават заради мъртвите? Ако мъртвите никак не се възкресяват, защо се и кръщават заради тях? ³⁰Защо и ние се излагаме на бедствия всеки час? ³¹Братя, това ми е похвалата, с която се гордея за вас в Христа Исуса, нашия Господ, аз всеки ден умирам. ³²Ако, по човешки казано, съм се борил със зверове в Ефес, каква полза? Ако мъртвите не възкръсват, „нека ядем и пием, защото утре ще умрем“. ³³Не се мамете. „Лошите другари покваряват добрите

нрави“. ³⁴Трезнейте към правдата и не съгрешавайте: защото някои от вас не познават Бога. Това казвам, за да ви накарам да се засрамите.

III. Възкръсналото тяло

1 Коринтяни 15:35-58

³⁵Но някой ще каже: Как се възкресяват мъртвите? И с какво тяло ще дойдат? ³⁶Глупецо, това, което ти сееш, не оживява, ако не умре. ³⁷И когато го сееш, не посяваш тялото, което ще изникне, а голо зърно, каквото се случи, пшенично или някое друго; ³⁸но Бог му дава тяло, каквото Му е угодно, и на всяко семе собственото му тяло. ³⁹Всяка плът не е еднаква; но една е плътта на човеците, а друга – на животните, друга пък – на рибите и друга – на птиците. ⁴⁰Има и небесни тела, и земни тела, една обаче е славата на небесните, а друга – на земните. ⁴¹Един е блясъкът на слънцето, друг – блясъкът на луната, и друг – блясъкът на звездите; а и звезда от звезда се различава по блясъка. ⁴²Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление; ⁴³сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила; ⁴⁴сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло. ⁴⁵Така е и писано: Първият човек Адам „стана жива душа“, а последният Адам стана животворящ дух. ⁴⁶Обаче не е първо духовното, а одушевеното, и после духовното. ⁴⁷Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето. ⁴⁸Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е Небесният, такива са и небесните. ⁴⁹И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на Небесния. ⁵⁰А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито тленното наследява нетленното. ⁵¹Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, ⁵²в една минута, в миг на окото, при последната тръба; защото тя ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, а ние ще се изменим. ⁵³Защото тленното трябва да се облече в нетление, и смъртното да се облече в безсмъртие. ⁵⁴А когато това тленното се облече в нетление, и това смъртното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: „Погълната бе смъртта победоносно“. ⁵⁵О, смърт, къде ти е победата? О, смърт, къде ти е жилото? ⁵⁶Жилото на смъртта е грехът, и силата на греха е законът; ⁵⁷но да благодарим на Бога, Който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос. ⁵⁸Затова, любезни мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилствайте всякога в Господнето дело, като знаете, че в Господа трудът ви не е празен.

IV. Възкресението

Лука 24:1-12

¹А в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба, носещи ароматите, които бяха приготвили. ²И намериха камъка отвален от гроба. ³И като влязоха, не намериха тялото на Господа Исуса. ⁴И като бяха в недоумение за това, ето, застанаха пред тях двама мъже с ослепително облекло. ⁵И обзети от страх, те наведоха лицата си до земята; а мъжете им рекоха: Защо търсите живия между мъртвите? ⁶Няма Го тука, но възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея, ⁷като казваше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човеци, да бъде разпнат и на третия ден да възкръсне. ⁸И спомниха си думите Му. ⁹И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всичките други. ¹⁰А те бяха Магдалина Мария и Йоана, и Мария, Якововата майка, и другите жени с тях, които казаха тези неща на апостолите. ¹¹А тези думи им се видяха като празни приказки, и не повярваха. ¹²А Петър стана и изтича на гроба, и като надникна, видя само саваните; и отиде у дома си, чудейки се за станалото.

V. По пътя към Емаус

Лука 24:13-36

¹³И ето, в същия ден двама от тях отиваха в едно село на име Емаус, шестдесет стадии далеч от Ерусалим. ¹⁴И те се разговаряха помежду си за всичко онова, което бе станало.

¹⁵И като се разговаряха и разискваха, сам Исус се приближи и вървеше с тях; ¹⁶но очите им се удържаха да не Го познаят. ¹⁷И рече им: Какви са тия думи, които разменят помежду си, като пътувате? И те се спряха натъжени. ¹⁸И един от тях, на име Клеопа, в отговор Му каза: Само Ти ли си пришълец в Ерусалим и не знаеш станалото там тия дни? ¹⁹И каза им: Кое? А те Му рекоха: Станалото с Исуса Назарянина, Който бе пророк, силен в дело и в слово пред Бога, и пред всичките люде; ²⁰и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт, и Го разпнаха. ²¹А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще изкупи Израил. И освен всичко това, вече е трети ден, откак стана това. ²²При това и някои жени измежду нас ни смаяха, които, като отишли сутринта на гроба ²³и не намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и видение на ангели, които казали, че Той бил жив. ²⁴И някои от ония, които бяха с нас, отидоха на гроба, и намерили тъй, както рекоха жените; а Него не видели. ²⁵И Той им рече: О, несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците! ²⁶Не трябваше ли Помазаникът да пострада така и да влезе в славата Си? ²⁷И като почна от Мойсей и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания. ²⁸И приближиха селото, в което отиваха; а Той се държеше, като че отива по-надалеч. ²⁹Но те Го подканяха, казвайки: Остани с нас, защото е привечер, и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях. ³⁰И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчупи и даде им. ³¹И очите им се отвориха, и Го познаха; а Той стана невидим за тях. ³²И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя, тълкувайки Писанията? ³³И в същия час станаха и се върнаха в Ерусалим, където намериха събрани единадесетте и тези, които бяха с тях, ³⁴които и казаха: Господ наистина възкръснал и се явил на Симон. ³⁵Те пък разправиха станалото по пътя и как Го познаха, когато разчупваше хляба.

VI. Исус се появява пред учениците

Лука 24:36-49

³⁶И когато говореха за това, сам Исус застана посред тях и им каза: Мир вам! ³⁷А те се стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух. ³⁸И Той им рече: Защо се смуцавате? И защо се пораждат такива мисли в сърцата ви? ³⁹Погледнете ръцете Ми и нозете Ми, че съм Аз същият; попипайте Ме и вижте, защото дух няма меса и кости, както виждате, че Аз имам. ⁴⁰И като рече това, показа им ръцете и нозете Си. ⁴¹Но понеже те от радост още не вярваха и се чудеха, Той рече: Имате ли тук нещо за ядене? ⁴²И дадох му част от печена риба [и парче медена пита]. ⁴³И взе, та яде пред тях. ⁴⁴И рече им: Тия са думите, които ви говорих, когато бях още с вас, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за Мене в Мойсеевия закон, от пророците и в псалмите. ⁴⁵Тогава им отвори ума, за да разберат писанията. ⁴⁶И рече им: Така е писано, че Помазаникът трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, ⁴⁷и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и опрощение на греховете между всичките народи, като се започне от Ерусалим. ⁴⁸Вие сте свидетели на това. ⁴⁹И ето, Аз изпращам върху вас обещаното от Отца Ми; а вие стойте в града [Ерусалим], докато се облечете със сила отгоре.

VII. Възнесението

Лука 24:50-53

⁵⁰И ги заведе до едно място срещу Витания; и вдигна ръцете Си да ги благослови. ⁵¹И като ги благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на небето. ⁵²И те Му се поклониха, и върнаха се в Ерусалим с голяма радост; ⁵³и бяха постоянно в храма, [хвалещи и] благославящи Бога. [Амин.]